

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2021. gada 23. novembrī*

Apelācija – Kopējā ārpolitika un drošības politika – Cīņa pret terorismu – Ierobežojoši pasākumi, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām – Līdzekļu iesaldēšana – Kopējā nostāja 2001/931/KĀDP – Regula (EK) Nr. 2580/2001 – Organizācijas atstāšana to personu, grupu un organizāciju sarakstā, kas ir iesaistītas terora aktos – Individuāli pamatojuma izklāsti, kas paziņoti organizācijai un iekļauti atsevišķā dokumentā papildus aktam, kurā norādīts vispārējs pamatojums – Atsevišķo pamatojumu izklāsta autentiskuma apliecināšana – LESD 297. panta 2. punkts

Lietā C-833/19 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2019. gada 14. novembrī iesniedza

Eiropas Savienības Padome, ko pārstāv *B. Driessen* un *S. Van Overmeire*, pārstāvji,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otrs lietas dalībnieks –

Hamās, Doha (Katara), ko pārstāv *L. Glock*, advokāte,

prasītāja pirmajā instancē,

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: Tiesas priekšsēdētājs *K. Lēnartss* [*K. Lenaerts*], palātu priekšsēdētāji *A. Prehala* [*A. Prechal*], *J. Regans* [*E. Regan*], *S. Rodins* [*S. Rodin*] un *I. Jarukaitis* [*I. Jarukaitis*], tiesneši *T. fon Danvics* [*T. von Danwitz*] (referents), *M. Safjans* [*M. Safjan*], *F. Biltšens* [*F. Biltgen*], *P. Dž. Švirebs* [*P. G. Xuereb*], *N. Pizarra* [*N. Piçarra*] un *L. S. Rosi* [*L. S. Rossi*],

ģenerālvokāts: *A. Rants* [*A. Rantos*],

sekretārs: *A. Kalots Eskobars* [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2021. gada 3. jūnija tiesas sēdē,

* Tiesvedības valoda – franču.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar apelācijas sūdzību Eiropas Savienības Padome lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2019. gada 4. septembra spriedumu *Hamas/Padome* (T-308/18, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”, EU:T:2019:557), ar kuru atcelti:
 - Padomes Lēmums (KĀDP) 2018/475 (2018. gada 21. marts), ar ko atjaunina to personu, grupu un vienību sarakstu, kurām piemēro 2., 3. un 4. pantu Kopējā nostājā 2001/931/KĀDP par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu, un ar ko atceļ Lēmumu (KĀDP) 2017/1426 (OV 2018, L 79, 26. lpp.);
 - Padomes Īstenošanas regula (ES) 2018/468 (2018. gada 21. marts), ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu (ES) 2017/1420 (OV 2018, L 79, 7. lpp.);
 - Padomes Lēmums (KĀDP) 2018/1084 (2018. gada 30. jūlijs), ar ko atjaunina to personu, grupu un vienību sarakstu, kurām piemēro 2., 3. un 4. pantu Kopējā nostājā 2001/931/KĀDP par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu, un ar ko atceļ Lēmumu (KĀDP) 2018/475 (OV 2018, L 194, 144. lpp.), un
 - Padomes Īstenošanas regula (ES) 2018/1071 (2018. gada 30. jūlijs), ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu (ES) 2018/468 (OV 2018, L 194, 23. lpp.);

(turpmāk tekstā kopā – “strīdīgie akti”), ciktāl šie akti attiecas uz *Hamas*, tajā skaitā *Hamas-Izz al-Din al-Qassem*.

Atbilstošās tiesību normas

Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūcija 1373 (2001)

- 2 Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padome 2001. gada 28. septembrī pieņēma Rezolūciju 1373 (2001), ar kuru noteica vispusīgas stratēģijas cīņai pret terorismu, it īpaši pret tā finansēšanu. Šīs rezolūcijas 1. punkta c) apakšpunktā citastarp ir noteikts, ka visām valstīm ir nekavējoties jāiesaldē tie līdzekļi un citi finanšu aktīvi vai saimnieciskie resursi, kuri pieder personām, kas veic vai mēģina veikt terora aktus, tajos piedalās vai veicina šādu aktu veikšanu, organizācijām, kas šīm personām pieder vai ko tās kontrolē, un personām un organizācijām, kas rīkojas šo personu vai organizāciju vārdā vai pēc to norādēm.
- 3 Minētajā rezolūcijā nav paredzēts to personu saraksts, attiecībā uz kurām ir jāpiemēro šie ierobežojošie pasākumi.

Savienības tiesības

Kopējā nostāja 2001/931/KĀDP

4 Lai īstenotu Rezolūciju 1373 (2001), Padome 2001. gada 27. decembrī pieņēma Kopējo nostāju 2001/931/KĀDP par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu (OV 2001, L 344, 93. lpp.).

5 Šīs kopējās nostājas 1. panta 1., 4. un 6. punktā ir paredzēts:

“1. Šī kopējā nostāja saskaņā ar turpmāko pantu noteikumiem attiecas uz personām, grupām un organizācijām, kas ir iesaistītas terora aktos un uzskaitītas pielikumā.

[..]

4. Sarakstu pielikumā izstrādā, pamatojoties uz precīzu informāciju vai materiālu attiecīgajā lietā, kas norāda, ka kompetenta iestāde pieņēmusi lēmumu par attiecīgajām personām, grupām un organizācijām neatkarīgi no tā, vai lieta ir par izmeklēšanas uzsākšanu vai apsūdzību saistībā ar terora akta veikšanu, mēģinājumu izdarīt terora aktu, līdzdalību šādā aktā vai tā veicināšanu, pamatojoties uz nopietniem un ticamiem pierādījumiem vai versijām, vai notiesāšanu par šādiem nodarījumiem. Sarakstā var iekļaut personas, grupas un organizācijas, ko Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padome atzinusi par saistītām ar terorismu un pret kurām tā noteikusi sankcijas.

Šajā punktā “kompetenta iestāde” ir tiesu iestāde vai gadījumos, ja tiesu iestādēm nav pilnvaru šāda punkta skartajos jautājumos, līdzvērtīga kompetenta iestāde attiecīgajā jomā.

[..]

6. Pielikumā minētos personu vārdus un organizāciju nosaukumus regulāri atjaunina, vismaz reizi sešos mēnešos, lai nodrošinātu pamatojumu vārdu un nosaukumu paturēšanai sarakstā.”

6 *Hamas-Izz al-Din al-Qassem* (*Hamas* terorisma atzars) nosaukums bija iekļauts Kopējai nostājai 2001/931 pievienotajā “[..] 1. pantā noteikto personu, grupu un organizāciju [pirmajā sarakstā]”.

Regula (EK) Nr. 2580/2001

7 Lai Kopsienas līmenī īstenotu Kopējā nostājā 2001/931 aprakstītos pasākumus, Padome pieņēma 2001. gada 27. decembra Regulu (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām (OV 2001, L 344, 70. lpp.). Konkrētāk, šīs regulas 2. panta 3. punktā ir noteikts, ka Padome, pieņemot lēmumu vienbalsīgi, saskaņā ar Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 4., 5. un 6. punkta noteikumiem izveido, pārskata un groza to personu, grupu un organizāciju sarakstu, uz kurām attiecas šī regula.

- 8 Tajā pašā dienā Padome pieņēma Lēmumu 2001/927/EK, ar ko izveido Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 3. punktā paredzēto sarakstu (OV 2001, L 344, 83. lpp.), kurā tāpat kā Kopējai nostājai 2001/931 pievienotajā sarakstā bija iekļauts *Hamas-Izz al-Din al-Qassem* nosaukums.
- 9 Kopējai nostājai 2001/931 un Lēmumam 2001/927 pievienotie personu, grupu un organizāciju saraksti regulāri tika atjaunināti, pamatojoties uz Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 6. punktu un Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 3. punktu. *Hamas-Izz al-Din al-Qassem* nosaukums, bet pēc tam *Hamas* (tajā skaitā *Hamas-Izz al-Din al-Qassem*) nosaukums (turpmāk tekstā – *Hamas*), tika saglabāts pēdējiem minētajiem aktiem pievienotajos sarakstos.

Padomes reglaments

- 10 Padomes Lēmuma 2009/937/ES (2009. gada 1. decembris), ar ko pieņem Padomes reglamentu (OV 2009, L 325, 35. lpp.), preambulā ir teikts:

“(1) Lisabonas Līgums paredz vairākas izmaiņas attiecībā uz Padomes un tās prezidentūras darbību, Padomes struktūru, kā arī attiecībā uz Savienības juridisko aktu klasifikāciju un aktu pieņemšanas procedūru, jo īpaši nošķirot lēģislatīvos aktus un nelēģislatīvos aktus.

(2) Tādēļ 2006. gada 15. septembrī pieņemtais Padomes reglaments būtu jāaizstāj ar reglamentu, kurā būtu ietvertas nepieciešamās izmaiņas, lai īstenotu Lisabonas Līgumu”.

- 11 Šim lēmumam pievienotā Padomes reglamenta 12. panta “Parastā rakstiskā procedūra un klusēšanas procedūra” 1. un 3. punktā ir paredzēts:

“1. Padomes aktus steidzamos jautājumos var pieņemt, balsojot rakstiski, ja Padome vai [Pastāvīgo pārstāvju komiteja (*Coreper*)] vienprātīgi pieņem lēmumu izmantot šo procedūru. Tāpat īpašos apstākļos priekšsēdētājs var ierosināt izmantot šo procedūru; šādā gadījumā rakstisko balsošanu var izmantot, ja visi Padomes locekļi piekrīt šai procedūrai.

[..]

3. Ģenerālsēkretariāts konstatē, kad ir pabeigtas rakstiskās procedūras.”

- 12 Saskaņā ar Padomes reglamenta 15. pantu “Aktu parakstīšana”:

“Eiropas Parlamenta un Padomes saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pieņemto aktu tekstu, kā arī Padomes pieņemto aktu tekstu to pieņemšanas brīdī paraksta amatā esošais priekšsēdētājs un ģenerālsēkretārs. Ģenerālsēkretārs var deleģēt savas paraksta tiesības Ģenerālsēkretariāta ģenerāldirektoriem.”

Strīdīgie akti

Lēmums 2018/475 un Īstenošanas regula 2018/468

- 13 Padome 2018. gada 21. martā pieņēma Lēmumu 2018/475 un Īstenošanas regulu 2018/468. Šiem aktiem pievienotie saraksti joprojām ietvēra *Hamas* nosaukumu.

14 Lēmuma 2018/475 2.–6. apsvērums bija formulēts šādi:

- “(2) Padome 2017. gada 4. augustā pieņēma Lēmumu (KĀDP) 2017/1426, ar ko atjaunina to personu, grupu un vienību sarakstu, kurām piemēro 2., 3. un 4. pantu Kopējā nostājā [2001/931] (“saraksts”).
- (3) Saskaņā ar Kopējās nostājas [2001/931] 1. panta 6. punktu ir regulāri jāpārskata personu, grupu un vienību vārdi un nosaukumi sarakstā, lai nodrošinātu pamatojumu to paturēšanai tajā.
- (4) Šajā lēmumā ir iekļauts tās pārskatīšanas rezultāts, ko Padome ir veikusi attiecībā uz tām personām, grupām un vienībām, kurām piemēro Kopējās nostājas [2001/931] 2., 3. un 4. pantu.
- (5) Padome ir pārliecinājusies, ka Kopējās nostājas [2001/931] 1. panta 4. punktā minētās kompetentās iestādes ir pieņēmušas lēmumus attiecībā uz visām sarakstā iekļautajām personām, grupām un vienībām, ciktāl tās ir bijušas iesaistītas terora aktos Kopējās nostājas [2001/931] 1. panta 2. un 3. punkta nozīmē. Padome ir arī secinājusi, ka tām personām, grupām un vienībām, uz kurām attiecas Kopējās nostājas [2001/931] 2., 3. un 4. pants, būtu jāturpina piemērot tajā paredzētos konkrētos ierobežojošos pasākumus.
- (6) Saraksts būtu attiecīgi jāatjaunina, un Lēmums (KĀDP) 2017/1426 būtu jāatceļ.”

15 Savukārt Īstenošanas regulas 2018/468 1.–6. apsvērumā bija teikts:

- “(1) Padome 2017. gada 4. augustā pieņēma Īstenošanas regulu (ES) 2017/1420, ar kuru īsteno Regulas [Nr. 2580/2001] 2. panta 3. punktu, izveidojot atjauninātu to personu, grupu un vienību sarakstu, kurām piemēro Regulu [Nr. 2580/2001] (“saraksts”).
- (2) Padome praktisko iespēju robežās visām personām, grupām un vienībām ir sniegusi paziņojumu par iemesliem, kāpēc tās ir ietvertas sarakstā.
- (3) Publicējot paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, Padome informēja sarakstā uzskaitītās personas, grupas un vienības, ka tā ir nolēmusi arī turpmāk atstāt tās sarakstā. Attiecīgajām personām, grupām un vienībām Padome paziņoja arī to, ka ir iespējams pieprasīt paziņojumu par iemesliem, kādēļ Padome tās ir iekļāvusi sarakstā, ja tās tādu paziņojumu vēl nav saņēmušas.
- (4) Padome ir pārskatījusi sarakstu, kā prasīts Regulas [Nr. 2580/2001] 2. panta 3. punktā. Pārskatot minēto sarakstu, Padome ņēma vērā attiecīgo personu un vienību iesniegtos apsvērumus, kā arī atjaunināto informāciju, kas saņemta no kompetentajām valsts iestādēm par sarakstā iekļauto personu un vienību statusu valsts līmenī.
- (5) Padome ir pārliecinājusies, ka Kopējās nostājas [2001/931] 1. panta 4. punktā minētās kompetentās iestādes ir pieņēmušas lēmumus attiecībā uz visām personām, grupām un vienībām, ciktāl tās ir bijušas iesaistītas terora aktos Kopējās nostājas [2001/931] 1. panta 2. un 3. punkta nozīmē. Padome ir arī secinājusi, ka tām personām, grupām un vienībām, uz kurām attiecas Kopējās nostājas [2001/931] 2., 3. un 4. pants, būtu jāturpina piemērot Regulā [Nr. 2580/2001] paredzētos īpašos ierobežojošos pasākumus.

(6) Attiecīgi būtu jāatjaunina saraksts un būtu jāatceļ Īstenošanas regula (ES) 2017/1420.”

- 16 Lēmumu 2018/475, Īstenošanas regulu 2018/468, kā arī ar šiem aktiem saistīto pamatojuma izklāstu Padome pieņēma rakstveida procedūrā šīs iestādes reglamenta 12. panta 1. punkta izpratnē.
- 17 Ar 2018. gada 22. marta vēstuli Padome *Hamas* advokātam paziņoja pamatojumu izklāstus, kuri attaisno *Hamas* atstāšanu Lēmumam 2018/475 un Īstenošanas regulai 2018/468 pievienotajos sarakstos.
- 18 No šiem pamatojuma izklāstiem izriet, ka Padome *Hamas* atstāšanu šajos sarakstos ir balstījusi, pirmkārt, uz *Secretary of State for the Home Department* (Apvienotās Karalistes iekšlietu ministrs) 2001. gada 29. marta lēmumu (turpmāk tekstā – “Apvienotās Karalistes iekšlietu ministra 2001. gada lēmums”) un, otrkārt, uz trim lēmumiem, kurus ASV iestādes pieņēma 1995. gada 23. janvārī, 1997. gada 8. oktobrī un 2001. gada 31. oktobrī (turpmāk tekstā – “ASV iestāžu lēmumi”). Pamatojuma izklāsta pamatdaļā Padome, atsevišķi izskatījusi šajos dalībvalstu lēmumos iekļauto informāciju, norādīja, ka ikviena no tiem sniedz pietiekamus iemeslus, lai attaisnotu *Hamas* iekļaušanu minētajos sarakstos. Šajā ziņā tā precizēja, ka šie paši dalībvalsts lēmumi bija uzskatāmi par kompetento iestāžu lēmumiem Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 4. punkta izpratnē un ka tie vēl joprojām bija spēkā. Tā arī uzsvēra, ka joprojām pastāvēja iemesli, kuru dēļ *Hamas* tika iekļauta šajos sarakstos, un ka līdz ar to bija nepieciešams tās nosaukumu tajos paturēt.
- 19 Turklāt pamatojuma izklāsts ietver A pielikumu attiecībā uz Apvienotās Karalistes iekšlietu ministra 2001. gada lēmumu un B pielikumu attiecībā uz ASV iestāžu lēmumiem. Katrs no šiem pielikumiem ietver aprakstu par dalībvalstu tiesību aktiem, pamatojoties uz kuriem tika pieņemti dalībvalstu iestāžu lēmumi, izklāstu par jēdziena “terorisms” definīcijām, kas iekļautas šajos tiesību aktos, aprakstu par minēto lēmumu pārskatīšanas procedūrām, aprakstu par faktiem, uz kuriem minētās iestādes ir balstījušās, un konstatējumu, ka šie fakti bija uzskatāmi par terorisma aktiem Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 3. punkta izpratnē.

Lēmums 2018/1084 un Īstenošanas regula 2018/1071

- 20 Padome 2018. gada 30. jūlijā pieņēma Lēmumu 2018/1084 un Īstenošanas regulu 2018/1071. Šiem aktiem pievienotie saraksti joprojām ietvēra *Hamas* nosaukumu.
- 21 Lēmuma 2018/1084 2.–6. apsvērumā un Īstenošanas regulas 2018/1071 1.–6. apsvērumā ietvertais pamatojums būtībā atbilst pamatojumam attiecīgi Lēmuma 2018/475 2.–6. apsvērumā un Īstenošanas regulas 2018/468 1.–6. apsvērumā, kuri izklāstīti šā sprieduma 14. un 15. punktā. Tāpat Lēmumu 2018/1084 un Īstenošanas regulu 2018/1071, kā arī pamatojuma izklāstu attiecībā uz šiem aktiem Padome pieņēma rakstveida procedūrā šīs iestādes reglamenta 12. panta 1. punkta izpratnē.
- 22 Ar 2018. gada 31. jūlija vēstuli Padome paziņoja *Hamas* advokātam pamatojumu izklāstus, kuri attaisno šīs organizācijas atstāšanu Lēmumam 2018/1084 un Īstenošanas regulai 2018/1071 pievienotajos sarakstos. Šis pamatojuma izklāsts pēc būtības bija identisks šā sprieduma 17.–19. punktā minētajam pamatojuma izklāstam, kas izsniegts *Hamas* un ar ko tiek attaisnota tās atstāšana Lēmumam 2018/475 un Īstenošanas regulai 2018/468 pievienotajos sarakstos.

Vispārējā tiesā celtā prasība un pārsūdzētais spriedums

- 23 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2018. gada 17. maijā, *Hamās* cēla prasību, ar kuru lūgts atcelt Lēmumu 2018/475 un Īstenošanas regulu 2018/468. Tā kā šie akti tika atcelti un aizstāti attiecīgi ar Lēmumu 2018/1084 un Īstenošanas regulu 2018/1071, *Hamās* savus sākotnējos prasījumus pielāgoja tādējādi, ka tās prasībā tiek lūgts atcelt arī pēdējos minētos aktus, ciktāl tie attiecas uz to.
- 24 Savu prasījumu – atcelt strīdīgos aktus – pamatošanai *Hamās* ir izvirzījusi septiņus pamatus, ar kuriem tiek apgalvots: ar pirmo – Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 4. punkta pārkāpums, ar otro – kļūdas saistībā ar faktu patiesumu, ar trešo – kļūda vērtējumā attiecībā uz šīs organizācijas saistību ar terorismu, ar ceturto – tas, ka nav ievērots neiejaukšanās princips, ar piekto – tas, ka nav pietiekami ņemts vērā, ka situācija “laika gaitā” attīstās, ar sesto – pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde un ar septīto – tas, ka nav ievērotas tās tiesības uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā. Atbildē uz saistībā ar procesa organizatorisko pasākumu uzdotu Vispārējās tiesas jautājumu *Hamās* izvirzīja astoto pamatu, ar ko tika apgalvots, ka pamatojuma izklāstiem nav apliecināts autentiskums.
- 25 Vispārējā tiesa vispirms – pārsūdzētā sprieduma 42.–261. punktā – izskatīja pirmos septiņus pamatus. Pārsūdzētā sprieduma 76. punktā tā atzina, ka šajā gadījumā pamatojums attiecībā uz ASV lēmumiem ir nepietiekams, jo minētie lēmumi nevar būt apstrīdēto tiesību aktu pamats. Vispārējā tiesa minētā sprieduma 77. punktā no tā izsecināja, ka ir jāturpina prasības izvērtēšana, ierobežojot šo izvērtēšanu attiecībā uz apstrīdētajiem tiesību aktiem daļā, kurā tie ir balstīti uz Apvienotās Karalistes iekšlietu ministra 2001. gada lēmumu. Pabeigusi šo izvērtēšanu, Vispārējā tiesa šos pirmos septiņus pamatus noraidīja kā nepamatotus.
- 26 Pēc tam Vispārējā tiesa izvērtēja astoto pamatu, ko pārsūdzētā sprieduma 269. punktā tā atzina par absolūto pamatu. Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 270. un 271. punktā atsaukusies uz LESD 297. panta 2. punkta pirmo daļu un Padomes reglamenta 15. pantu, minētā sprieduma 272.–277. punktā atzina, ka noteikumi attiecībā uz Komisijas tiesību aktiem, kas norādīti 1994. gada 15. jūnija spriedumā *Komisija/BASF* u.c. (C-137/92 P, EU:C:1994:247) (turpmāk tekstā – “spriedums *Komisija/BASF*”), saskaņā ar kuru kādas iestādes aktu autentifikācijas ar parakstiem mērķis ir nodrošināt tiesisko drošību un tā ir uzskatāma par būtisku procedūras noteikumu, ir jāattiecinā uz Padomes tiesību aktiem. Pārsūdzētā sprieduma 278.–280. punktā Vispārējā tiesa vēl norādīja, ka, no vienas puses, pamatojuma izklāsti attiecībā uz strīdīgajiem aktiem, kas nosūtīti *Hamās*, nebija parakstīti un ka, no otras puses, šie akti, kurus parakstījis Padomes priekšsēdētājs un ģenerālsekretārs, neietvēra pamatojuma izklāstus, kas attaisnotu to pieņemšanu.
- 27 Taču pārsūdzētā sprieduma 281. un 282. punktā Vispārējā tiesa ir atzinusi, ka, piemērojot LESD 296. pantu un ņemot vērā atziņas, kas izriet no sprieduma *Komisija/BASF*, Padomes pieņemtajiem aktiem ir jābūt pamatotiem un ka rezolūīvā daļa nav nodalāma no pamatojuma, un līdz ar to tiesību aktam un pamatojuma izklāstam ir nepieciešama autentiskuma apliecināšana, ja, kā tas ir šajā gadījumā, tos ietver dažādi dokumenti, un paraksta esamība uz viena no tiem nevar radīt pamatu prezumpcijai, ka ir apliecināts arī otra dokumenta autentiskums.
- 28 Visbeidzot, Vispārējā tiesa noraidīja Padomes izvirzītos argumentus, pārsūdzētā sprieduma 297. un 299. punktā precizējot, ka būtisko formalitāti, par kādu uzskatāma šī parakstīšana, nevar aizstāt ar procedūras, kas ievērota Padomes ietvaros attiecīgo aktu pieņemšanai, aprakstu un ka būtisku procedūras noteikuma pārkāpums ir paša akta autentiskuma neapliecināšana.

- 29 Līdz ar to Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 305. punktā piekrita astotajam pamatam un atcēla strīdīgos aktus, ciktāl tie attiecas uz *Hamas*. Turklāt minētā tiesa nosprieda, ka Padome sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina *Hamas* tiesāšanās izdevumus.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 30 Padomes prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- pieņemt galīgo nolēmumu par jautājumiem, kas ir apelācijas sūdzības priekšmets, un
- piespriest *Hamas* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas Padomei radušies tiesvedībā pirmajā instancē un saistībā ar apelācijas tiesvedību.

- 31 *Hamas* prasījumi Tiesai ir šādi:

- noraidīt apelācijas sūdzību un
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas *Hamas* radušies tiesvedībā pirmajā instancē un saistībā ar apelācijas tiesvedību.

Par apelācijas sūdzību

- 32 Apelācijas sūdzības pamatošanai Padome izvirza divus pamatus. Ar pirmo pamatu tā apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu prasības astotā pamata vērtējumā, ar kuru tika apgalvots, ka strīdīgo aktu pamatojuma izklāstiem trūkst autentiskuma apliecinājuma. Ar otro pamatu Padome pārmet Vispārējai tiesai, ka tā ir kļūdaini secinājusi, ka ASV iestāžu lēmumi nebija uzskatāmi par pietiekamu pamatu *Hamas* iekļaušanai strīdīgajiem aktiem pievienotajos sarakstos (turpmāk tekstā – “strīdīgie saraksti”).

Par otro pamatu

Lietas dalībnieku argumentācija

- 33 Ar otro apelācijas sūdzības pamatu, kas jāizskata vispirms, Padome apgalvo, ka Vispārējās tiesas argumentācija, ar kuru pēdējā minētā pārsūdzētā sprieduma 65.–76. punktā secināja, ka ASV iestāžu lēmumi nevar būt strīdīgo aktu pamats, ir kļūdaina.
- 34 Padome šajā ziņā norāda, ka šie lēmumi tika publicēti un ka strīdīgo aktu pamatojuma izklāstos ir pietiekoši izskaidrota kārtība, kādā tie tika pieņemti, pārskatīšanas procedūras, kā arī ASV tiesību aktos paredzētie līdzekļi tiesību aizsardzībai tiesā, kādi ir *Hamas* rīcībā. Tiesas judikatūrā neesot noteikts, ka dalībvalsts lēmums, uz kura pamata veikta iekļaušana attiecīgajā sarakstā, būtu jāpieņem konkrētā juridiskā formā vai ka tas būtu jāpublicē vai jāpaziņo. Visbeidzot, vairāki starpgadījumi, uz kuriem šīs iestādes ir balstījušās, esot minēti strīdīgo aktu pamatojuma izklāstos.

- 35 *Hamas* uzskata, ka otrais pamats ir nepieņemams, un citastarp atsaucas uz 2008. gada 8. aprīļa rīkojumu *Saint-Gobain Glass Deutschland/Komisija* (C-503/07 P, EU:C:2008:207, 48. punkts), apgalvojot, ka interese iesniegt apelācijas sūdzību nozīmē, ka apelācijas iznākums, iespējams, radīs labumu lietas dalībniekam, kas to ir iesniedzis. Šajā lietā Vispārējā tiesa, protams, esot atzinusi, ka Padome nebija pietiekoši pamatojusi atsaukšanos uz ASV iestāžu lēmumiem kā strīdīgo aktu pamatu. Tomēr Vispārējā tiesa esot veikusi pārbaudi, ciktāl šie akti bija pamatoti ar Apvienotās Karalistes iekšlietu ministra 2001. gada lēmumu un nospriedusi, ka Padome nebija pārkāpusi Kopējo nostāju 2001/931, un līdz ar to šī iestāde nevarētu gūt nekādu labumu no šīs pārsūdzētā sprieduma apstrīdēšanas. Turklāt šis pamats neesot pamatots.

Tiesas vērtējums

- 36 Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 169. panta 1. punktu apelācijas sūdzībā tiek lūgts pilnībā vai daļēji atcelt Vispārējās tiesas nolēmumu, kāds ietverts pārsūdzētā sprieduma rezolutīvajā daļā.
- 37 Ar šo tiesību normu ir īstenots apelācijas jomā pastāvošais pamatprincips, ka tai ir jābūt vērstai pret pārsūdzētā Vispārējās tiesas sprieduma rezolutīvo daļu un tajā nevar prasīt tikai atsevišķu šā nolēmuma pamatojuma punktu grozīšanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 14. novembris, *British Airways/Komisija*, C-122/16 P, EU:C:2017:861, 51. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 38 Taču, kā norādīts ģenerālvokāta secinājumu 81. punktā, šajā lietā ir konstatējams, ka, tā kā Padome ir uzvarējusi tiesvedībā attiecībā uz pirmajiem septiņiem Vispārējā tiesā izvirzītajiem *Hamas* pamatiem, ar apelācijas sūdzības otro pamatu Padome vēlas panākt nevis pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas vismaz daļēju atcelšanu, bet tikai izmaiņas atsevišķos sprieduma motīvos attiecībā uz pirmajiem septiņiem pamatiem.
- 39 Proti, kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 77. punkta, pret ko Padome savā apelācijas sūdzībā nav iebildusi, Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 4. punktā, saskaņā ar kuru kompetentā iestāde pieņem lēmumu par attiecīgajām personām, grupām un organizācijām, nav paredzēts, ka Padomes tiesību akti tiek balstīti uz vairākiem kompetento iestāžu lēmumiem. Līdz ar to, uzskatīdama, ka attiecībā uz *Hamas* iekļaušanu strīdīgajos sarakstos strīdīgajos aktos varēja atsaukties uz vienu vienīgu Apvienotās Karalistes iekšlietu ministra 2001. gada lēmumu, Vispārējā tiesa izskatīja prasību, pārbaudot tikai strīdīgos aktus, ciktāl tie pamatoti ar šo lēmumu, un piekrita Padomes argumentiem, bet noraidīja tās pirmos septiņus pamatus.
- 40 No tā izriet, ka otrais apelācijas sūdzības pamats ir jānoraida kā nepieņemams.

Par pirmo pamatu

Lietas dalībnieku argumentācija

- 41 Ar pirmo apelācijas sūdzības pamatu Padome apgalvo, ka strīdīgo aktu autentiskums bija pienācīgi apliecināts un ka Vispārējās tiesas izvērtējumā, kas izklāstīts pārsūdzētā sprieduma 270.–305. punktā, ir pieļautas vairākas tiesību kļūdas.

- 42 Šajā ziņā Padome vispirms norāda, ka nedz LESD 297. pantā, nedz Padomes reglamenta 15. pantā nav norādīts, ka dokuments, kas ietver kāda akta pamatojuma izklāstu, būtu jāparaksta. Turpinājumā Padome norāda, ka, īstenojot Kopējo nostāju 2001/931, tā savā praksē atbilstoši Vispārējās tiesas judikatūrai, kas izriet no 2006. gada 12. decembra sprieduma *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Padome* (T-228/02, EU:T:2006:384, 147. punkts) attiecīgos aktus nošķir no saistītajiem pamatojuma izklāstiem.
- 43 Padome arī uzskata, ka Vispārējā tiesa uz šo lietu ir nepareizi attiecinājusi judikatūru, kas izriet no sprieduma *Komisija/BASF*. Proti, lai gan lietā, kurā taisīts minētais spriedums, aplūkojamā lēmuma pamatojuma izklāstos bija konstatētas dažādas izmaiņas salīdzinājumā ar komisāru kolēģijai iesniegto un tās apspriesto un pieņemto tekstu, neesot strīda par to, ka šajā lietā Padome vienlaikus un tajā pašā lēmumu pieņemšanas procedūrā pieņēma strīdīgos aktus, tostarp to pamatojuma izklāstu, un šis pamatojuma izklāsts ir nesaraujami saistīti ar šiem aktiem un atbilst tās gribai. Turklāt atšķirībā no situācijas, kas aplūkota spriedumā *Komisija/BASF*, pamatojuma izklāsta teksts, kas tika izsniegts *Hamas*, esot identisks pamatojuma izklāstam, ko pieņēmusi Padome.
- 44 Turklāt izmantoto dokumentu apstrādes sistēmas ar elektronisko parakstu, zīmogu un datuma spiedogu esot padarījušas neiespējamu to grozīšanu pēc to pieņemšanas un ar strīdīgo aktu apakšā pievienotajiem Padomes priekšsēdētāja un tās ģenerālsekretāra parakstiem esot faktiski apliecināts šo pamatojuma izklāstu autentiskums. Pateicoties šīm sistēmām, strīdīgie akti, tostarp to pamatojuma izklāsti, kas izsniegti *Hamas*, esot stabili un negrozāmi, it īpaši attiecībā uz to autoru un to saturu visās attiecīgajās valodās, turklāt *Hamas* neesot nekādā veidā apgalvojusi, ka tai adresēto pamatojuma izklāstu teksts atšķirtos no teksta, ko pieņēmusi Padome. Padome šajā ziņā piebilst, ka paziņojuma vēstulēm, kas adresētas *Hamas* un pievienotas šiem pamatojuma izklāstiem, šīs iestādes Ģenerālsekretariātā tika uzlikts spiedogs.
- 45 *Hamas* uzskata, ka pirmais pamats ir jānoraida kā nepieņemams un – katrā ziņā – kā nepamatots.
- 46 Šajā ziņā *Hamas* apgalvo, ka nepieņemama ir Padomes argumentācija, ka, ņemot vērā tās praksi Kopējās nostāja 2001/931 īstenošanā, esošās atšķirības attiecībā uz lietu, kurā taisīts šis spriedums, un dokumentu pārvaldības integrēto sistēmu izmantošanu, judikatūra, kas izriet no sprieduma *Komisija/BASF*, nav attiecināma uz šo lietu. Proti, Padome neesot precīzi identificējusi pārsūdzētā sprieduma kritizētās daļas un neesot izklāstījusi, ar ko tās argumentācija būtu pretrunā minētā sprieduma pamatojumam.
- 47 Attiecībā uz lietas būtību *Hamas* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pamatoti atzinusi, ka akta, kas nesaraujami saistīta ar tā rezolutīvo daļu, pamatojuma autentiskuma apliecināšanai ir jāattiecas ne tikai uz rezolutīvo daļu, bet arī uz tā pamatojumu. Padome ne tikai neesot ievērojusi judikatūru, kas izriet no sprieduma *Komisija/BASF*, bet esot arī izteikusies pretrunīgi, jo tā pati esot atzinusi šo nesaraujamību. *Hamas* piebilst, ka, tā kā LESD 297. pantā un Padomes reglamenta 15. pantā nav paredzēta atkāpe no autentiskuma apliecināšanas noteikumiem, Padomei ir pienākums ieviest procedūras, ar kurām iespējams šos noteikumus izpildīt Kopējās nostājas 2001/931 kontekstā.
- 48 Turklāt Vispārējā tiesa pamatoti esot atgādinājusi, ka, no vienas puses, ar minētajās normās paredzēto parakstīšanu citastarp ir paredzēts darīt iespējamu trešām personām pārliecināties par to, ka tai paziņotos aktus katrā ziņā ir pieņēmusi attiecīgā iestāde un, no otras puses, ka būtisks procedūras noteikumu pārkāpums ir jau akta autentiskuma apliecinājuma neesamība. No trešo personu skatpunkta raugoties, procedūras norise Padomē esot nenozīmīga un vienīgais svarīgais

elements ir tas, ka ir veikta tās skarošā akta autentiskuma apliecināšana gan tā pamatojuma daļā, gan tā rezolutīvajā daļā. Taču šajā lietā ar strīdigajiem aktiem saistītie pamatojuma izklāsti, kas nosūtīti *Hamas*, neietverot parakstu un pat ne datumu, kas dotu iespēju tos identificēt kā Padomes pieņemtus aktus un konstatēt, kurā laika tie tika pieņemti. Turklāt Padome neesot apgalvojusi, ka tai nebūtu bijis iespējams veikt autentiskuma apliecināšanu aplūkojamajiem pamatojuma izklāstiem. Tātad tās argumenti attiecībā uz šīs procedūras norisi esot neiedarbīgi un nepamatoti, tāpat kā neesot konstatējams apstāklis, ka pamatojuma izklāsti, kas izsniegti *Hamas*, atbilst Padomes pieņemtajiem pamatojuma izklāstiem.

- 49 *Hamas* arī apgalvo, ka elektroniskais paraksts, zīmogs un laika spiedogs nav paredzēti nedz LESD 297. pantā, nedz Padomes reglamenta 15. pantā un, tā kā pēdējā minētā pamatojuma izklāstus papildus e-pastam nosūta arī pa pastu, tā nevar izmantot elektronisko parakstu. Visbeidzot, *Hamas* norāda, ka tā neesot pārliecināta, ka tai nosūtītie pamatojuma izklāsti ir autentiski.

Tiesas vērtējums

- 50 Vispirms, no LESD 256. panta 1. punkta otrās daļas un Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta pirmās daļas, kā arī Tiesas Reglamenta 168. panta 1. punkta d) apakšpunkta un 169. panta 2. punkta izriet, ka apelācijas sūdzībā ir precīzi jānorāda kritizētie sprieduma punkti, kuru atcelšana tiek lūgta, kā arī juridiskie argumenti, uz kuriem konkrēti balstīts šāds lūgums, pretējā gadījumā apelācijas sūdzība vai attiecīgais pamats ir nepieņemami (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 10. septembris, *Hamas/Padome*, C-122/19 P, nav publicēts, EU:C:2020:690, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 51 Šajā lietā, pretēji tam, ko apgalvo *Hamas*, apelācijas sūdzībā ir precīzi norādīti saistībā ar pirmo pamatu kritizētie pārsūdzētā sprieduma punkti un izklāstīti iemesli, kādēļ Padome uzskata, ka šajos punktos ir pieļauta tiesību kļūda, un tādēļ Tiesai ir iespējams veikt tiesiskuma pārbaudi.
- 52 Turklāt, ciktāl *Hamas* pārmet Padomei, ka tā ir tikai atkārtojusi savus Vispārējā tiesā paustos argumentus un tādēļ lūgusi tikai šo argumentu vienkāršu pārskatīšanu, ir jānorāda, ka Padome ar savu pirmo apelācijas sūdzības pamatu iebilst pret Vispārējās tiesas veikto Savienības tiesību normu interpretāciju un piemērošanu, kuras rezultātā tā, neraugoties uz tai iesniegto Padomes argumentāciju, konstatēja būtisku procedūras noteikumu pārkāpumu strīdīgo aktu pieņemšanā.
- 53 Taču, tā kā apelācijas sūdzības iesniedzējs apstrīd Vispārējās tiesas veikto Savienības tiesību interpretāciju vai piemērošanu, pirmajā instancē izskatītos tiesību jautājumus var no jauna izskatīt apelācijas tiesvedībā. Proti, ja apelācijas sūdzības iesniedzējs nevarētu pamatot savu apelācijas sūdzību ar Vispārējā tiesā jau izvirzītajiem pamatiem un argumentiem, tad zustu daļa no apelācijas tiesvedības jēgas (spriedums, 2019. gada 31. janvāris, *Islamic Republic of Iran Shipping Lines u.c./Padome*, C-225/17 P, EU:C:2019:82, 34. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 54 No tā izriet, ka pirmais apelācijas sūdzības pamats ir pieņemams.
- 55 Attiecībā uz šā pamata pamatotību, pirmām kārtām, ir jānorāda, ka no tiesiskās drošības principa izriet, ka ikvienam valsts pārvaldes aktam, kas rada tiesiskās sekas, piemīt noteiktība, it īpaši attiecībā uz tā autoru un saturu. Autentiskuma pierādīšanas formalitātes ievērošanas un līdz ar to akta galīgā statusa pārbaude ir jāveic pirms jebkādas citas pārbaudes, piemēram, pārbaudes attiecībā uz akta autora kompetenci, koleģialitātes principa ievērošanu vai attiecībā uz principu par pienākumu pamatot aktus (spriedums, 2000. gada 6. aprīlis, Komisija/*ICI*, C-286/95 P, EU:C:2000:188, 45. un 46. punkts).

- 56 Autentiskuma apliecināšana ir uzskatāma par būtisku procedūras noteikumu, kura pārkāpums var izraisīt attiecīgā akta atcelšanu, un tiesa uz to var norādīt pēc savas ierosmes (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 15. jūlijs, Komisija/*Landesbank Baden-Württemberg* un VNV, C-584/20 P un C-621/20 P, EU:C:2021:601, 152. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 57 Turklāt no Tiesas judikatūras izriet, ka akta parakstīšana ar roku, it īpaši to pieņēmušās iestādes priekšsēdētāja personā, ir uzskatāma par tā autentiskuma apliecināšanas līdzekli, kuras mērķis ir nodrošināt tiesisko drošību, apliecinot autentiskajās valodās šīs iestādes pieņemto tekstu. Tādējādi šāda autentiskuma apliecināšana apstrīdēšanas gadījumā dod iespēju pārliecināties par paziņoto vai publicēto tekstu pilnīgu saskanību ar pēdējo minēto un līdz ar to – ar to autora gribu (šajā nozīmē skat. spriedumu Komisija/*BASF*, 74. un 75. punkts).
- 58 Tomēr Tiesa lietā, kurā taisīts 2021. gada 15. jūlija spriedums Komisija/*Landesbank Baden-Württemberg* un VNV (C-584/20 P un C-621/20 P, EU:C:2021:601, 66. un 163. punkts), ir nospriedusi – tā kā Savienības struktūras aktu autentiskuma apliecināšana ir atkarīga no tādu speciālu iekšējo procedūru piemērošanas, kuras šajā nolūkā ieviesusi šī struktūra, pamatu par strīdīgā lēmuma autentiskuma apliecināšanas trūkumu ir nepieciešams novērtēt, balstoties uz Vienotās noregulējuma valdes (VNV) iesniegtajiem pierādījumiem par tās iekšējo procedūru būtību un to piemērošanu šajā lietā, ņemot vērā visus Tiesai zināmos apstākļus, VNV priekšsēdētājas parakstīta pavadzīme ir pietiekama, lai nodrošinātu strīdīgā lēmuma pielikuma autentiskuma apliecināšanu.
- 59 Otrām kārtām, sprieduma Komisija/*BASF* 67. punktā Tiesa gan ir atgādinājusi, ka lēmuma rezolutīvā daļa un tā pamatojums ir uzskatāmi par nedalāmu veselumu, un tā 77. punktā konstatējusi, ka tajā aplūkotajam lēmumam attiecībā uz EEK līguma 85. panta piemērošanas procedūru nebija veikta autentiskuma apliecināšana apstākļos, kas minēti tolaik spēkā bijušās Eiropas Komisijas reglamenta redakcijas 12. panta pirmajā daļā, saskaņā ar kuru “Komisijas pieņemto aktu [...] autentiskuma apliecināšana notiek autentiskajā valodā vai valodās ar priekšsēdētāja un izpildsekretāra parakstiem”, ja trūkst atbilstības starp, no vienas puses, tekstu, ko pieņēmusi komisāru kolēģija un, no otras puses, tā paša lēmuma publicēto redakciju, kas nosūtīta tā adresātiem, kā arī ja pastāv atšķirības starp šā kolēģijas pieņemtā teksta dažādajām valodu versijām.
- 60 Tomēr, no vienas puses, nav strīda par to – kā Vispārējā tiesa būtībā konstatējusi pārsūdzētā sprieduma 279. punktā –, ka atšķirībā no aplūkojamā lēmuma lietā, kurā taisīts spriedums Komisija/*BASF*, strīdīgajiem aktiem ir uzlikti iestādes, kas tos pieņēmusi, proti, Padomes, priekšsēdētāja un ģenerālsēkretāra paraksti. Taču minētie akti – to publicētajā redakcijā – ietver vispārēju pamatojumu ar to pieņemšanas attaisnojumu un, kā izriet no šā sprieduma 14., 15. un 21. punkta, Padome pēc pārskatīšanas secināja, ka attiecībā uz personām, grupām un organizācijām, kuras iekļautas strīdīgajos sarakstos, joprojām ir jāpiemēro ierobežojoši pasākumi.
- 61 No otras puses, kā norādīts ģenerālvokāta secinājumu 73. punktā, spriedumā Komisija/*BASF* izvirzītais jautājums nebija par to, vai ir jāapliecina kāda akta visa pamatojuma autentiskums, to parakstot ar roku, ja daļa no šā pamatojuma ir iekļauta atsevišķā dokumentā, kas pievienots minētajam aktam, bet gan par neatbilstību starp, pirmkārt, komisāru kolēģijas pieņemto tekstu un, otrkārt, šā paša lēmuma tekstu, kas bija publicēts un paziņots noteiktiem adresātiem, kā arī par atšķirībām šīs kolēģijas pieņemtā teksta dažādās valodu versijās.

- 62 Ņemot vērā šos dažādos elementus, Tiesas apsvērumus spriedumā Komisija/BASF uz šo lietu attiecināt nevar. Līdz ar to Vispārējā tiesa ir nepamatoti noraidījusi argumentu par to, ka faktisko apstākļu konteksts atšķiras no šā Padomes minētā sprieduma, kas minēts pārsūdzētā sprieduma 298. punktā.
- 63 Tādēļ, trešām kārtām, ir jānoskaidro, vai ar LESD 297. panta 2. punkta pirmo daļu un Padomes reglamenta 15. pantu attiecībā uz tādiem aktiem kā strīdīgie akti ir uzlikts pienākums parakstīt ne tikai pašu aktu un tā vispārējo pamatojumu, kas tikuši publicēti, bet arī pamatojuma izklāstu, kurā konkretizēti tāda līdzekļu iesaldēšanas pasākuma individuālie iemesli, kas veikts attiecībā uz attiecīgo personu vai organizāciju un kas pēdējai minētajai tika nosūtīta atsevišķā dokumentā.
- 64 Saskaņā ar LESD 297. panta 2. punkta pirmo daļu nelegislatīvos aktus, kas pieņemti kā regulas, direktīvas un lēmumi, kuros nav precizēti adresāti, paraksta tās iestādes priekšsēdētājs, kura šos aktus pieņem. LESD 297. panta 2. punkta otrajā daļā citastarp ir noteikts, ka regulas un lēmumus, kuros nav precizēti adresāti, publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Visbeidzot, no LESD 297. panta 2. punkta trešās daļas izriet, ka paziņošanas pienākums pastāv tikai attiecībā uz lēmumiem, kuros ir norādīts adresāts.
- 65 Attiecībā uz konkrētajiem aktiem, kuros paredzēti ierobežojoši pasākumi, tādiem kā strīdīgie akti, Tiesa jau ir nospriedusi, ka šī situācija izriet no apstrīdēto tiesību aktu īpašā rakstura, kuri vienlaikus ir vispārēji piemērojami tiesību akti, ciktāl ar tiem aizliedz vispārīgi un abstrakti noteiktu saņēmēju kategorijai nodrošināt līdzekļus un saimnieciskos resursus to personu un vienību rīcībā, kuru vārdi ir to pielikumos esošajos sarakstos, un tie ir individuālu lēmumu virkne attiecībā pret šīm personām un vienībām (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 3. septembris, *Kadi un Al Barakaat International Foundation*/Padome un Komisija, C-402/05 P un C-415/05 P, EU:C:2008:461, 241.–244. punkts, kā arī 2013. gada 23. aprīlis, *Gbagbo u.c.*/Padome, C-478/11 P līdz C-482/11 P, EU:C:2013:258, 56. punkts).
- 66 Tādējādi, kā norādīts ģenerālvokāta secinājumu 55. punktā, no LESD 297. panta 2. punkta pirmajā daļā minētā principa izriet, ka tādi akti kā strīdīgie akti, kuri uzskatāmi par nelegislatīviem aktiem un kuri pieņemti regulas vai lēmuma formā bez norādes par adresātu, ir jāparaksta Padomes priekšsēdētājam, ciktāl tie ir pielīdzināmi vispārpiemērojamiem aktiem iepriekšējā punktā atgādinātās judikatūras izpratnē.
- 67 Šajā lietā – kā jau norādīts šā sprieduma 60. punktā – strīdīgos aktus, redakcijā, kas publicēta *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, patiešām parakstīja Padomes priekšsēdētājs, un, kā paredzēts šīs iestādes reglamenta 15. pantā, arī tās ģenerālsēkretārs.
- 68 Turpretī, tā kā strīdīgie akti līdzinās individuālu lēmumu kopumam, tie nav pakļauti parakstīšanas pienākumam, kas Padomes priekšsēdētājam izriet no LESD 297. panta 2. punkta pirmās daļas, bet tikai paziņošanas pienākumam, kas izriet no LESD 297. panta 2. punkta trešās daļas, kura – kā atgādināts šā sprieduma 64. punktā – attiecas uz lēmumiem, kuros norādīts adresāts un kuri tāpat ir individuāli.
- 69 Tomēr, kā norādīts ģenerālvokāta secinājumu 56. punktā, pamatojuma izklāsti par personas, grupas vai organizācijas iekļaušanu to personu, grupu vai organizāciju sarakstos, uz kurām attiecas ierobežojoši pasākumi, attiecas uz individuālajiem sarakstā iekļaušanas attaisnojumiem. Līdz ar to tādi pamatojuma izklāsti kā tie, kas pievienoti strīdīgajiem aktiem un nosūtīti *Hamas*, neattiecas uz aktu vispārīgajām īpašībām, bet gan uz to aspektu, kura dēļ tie līdzinās individuālu lēmumu kopumam.

- 70 No iepriekš izklāstītā izvērtējuma izriet, ka attiecībā uz aktiem, ar kuriem ieviesti vai uzturēti spēkā tādi ierobežojoši pasākumi kā strīdīgie akti, pretēji apsvērumiem, kurus Vispārējā tiesa izklāstījusi pārsūdzētā sprieduma 288. punktā, LESD 297. panta 2. punkta pirmajā daļā nav noteikts Padomes priekšsēdētāja pienākums parakstīt – papildus aktam, kas ietver šo ierobežojošo pasākumu vispārēju pamatojumu, – individuālo pamatojuma izklāstu, ar kuriem attaisnota personas, grupas vai organizācijas iekļaušana to personu, grupu un organizāciju sarakstos, uz kuriem tie attiecas. Pietiek ar to, ka šis pamatojuma izklāsta autentiskums ir pienācīgi apliecināts, izmantojot citus līdzekļus.
- 71 Padomes reglamenta 15. panta gadījumā tas ir tieši tāpat.
- 72 Šajā ziņā, tā kā Padome ir tikai precizējusi, ka pieņemto aktu “tekstam” ir nepieciešami šīs iestādes priekšsēdētāja un ģenerālsēkretāra paraksti, šajā pantā nav precizēts, ko šis termins aptver.
- 73 Taču no Lēmuma 2009/937 preambulas būtībā izriet, ka Padomes reglaments tika pieņemts, lai ņemtu vērā pielāgojumus, kuri ar Lisabonas līgumu tika iestrādāti Savienības primāro tiesību normās attiecībā uz Padomes darbību un tās prezidentūru, kā arī uz tās aktu pieņemšanas procedūras norisi. No tā izriet, ka minētā reglamenta 15. pants, kurā citastarp ir runa par Padomes aktu parakstīšanu, ir jāinterpretē Līgumu nozīmīgo normu attiecībā uz šo darbību un šo procedūru – tostarp LESD 297. panta – gaismā. Līdz ar to minēto 15. pantu nevar interpretēt tādējādi, ka attiecībā uz šīs iestādes priekšsēdētāju un ģenerālsēkretāru parakstīšanas ziņā pastāvētu stingrākas prasības nekā tās, kas izriet no LESD 297. panta 2. punkta pirmās daļas.
- 74 Ir jāpiebilst, ka pretēji tam, ko Vispārējā tiesa nospriedusi pārsūdzētā sprieduma 281.–283. punktā, šādas formālas prasības parakstīt individuālo pamatojuma izklāstu nevar atvasināt arī no LESD 296. pantā paredzētā pienākuma norādīt pamatojumu. Proti, šajā normā ir noteikts, ka pamatojumā skaidri un nepārprotami ir jābūt norādītai aktu sagatavojušās iestādes argumentācijai, lai ļautu ieinteresētajai personai uzzināt veikto pasākumu pamatojumu un kompetentajai tiesai veikt pārbaudi, tomēr šim pamatojumam ir jābūt pielāgotam attiecīgā tiesību akta būtībai un apstākļiem, kādos tas pieņemts (spriedums, 2019. gada 31. janvāris, *Islamic Republic of Iran Shipping Lines u.c./Padome*, C-225/17 P, EU:C:2019:82, 68. un 69. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra). Kā izriet no šā sprieduma 55. punktā atgādinātās judikatūras, šīs prasības nedrīkst sajaukt ar prasībām, kuras ir saistītas ar Savienības akta autentiskuma apliecināšanu, un pārbaude par pēdējās minētās formalitātes ievērošanu ir veicama pirms jebkādas citas pārbaudes par šo aktu.
- 75 No iepriekš izklāstīto apsvērumu kopuma izriet, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 283. un 305. punktā nosprieždama, ka, tā kā pamatojuma izklāstus attiecībā uz *Hamas* atstāšanu strīdīgajiem aktiem pievienotajos sarakstos nebija parakstījis nedz Padomes priekšsēdētājs, nedz tās ģenerālsēkretārs, tai bija jāpiekrīt izvirzītajam astotajam pamatam un jāatceļ strīdīgie akti, ciktāl tie attiecās uz šo organizāciju.
- 76 No tā izriet, ka pirmais apelācijas sūdzības pamats ir pamatots un ka pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ, ciktāl ar to ir atbalstīts pirmās instances tiesvedībā izvirzītais astotais pamats un līdz ar to atcelti strīdīgie akti, un lemts par tiesāšanās izdevumiem.

Par prasību Vispārējā tiesa

- 77 Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta pirmo daļu, Vispārējās tiesas nolēmuma atcelšanas gadījumā Tiesa pati var pieņemt galīgo spriedumu šajā lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija, vai nodot lietu atpakaļ sprieduma taisīšanai Vispārējā tiesā.
- 78 Šajā gadījumā tiesvedības stadija ļauj par pirmajā instancē *Hamas* celto prasību atcelt strīdīgos aktus pieņemt galīgo spriedumu un tādēļ tas ir jādara Tiesā izskatīšanā esošās lietas ietvaros (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 4. marts, Komisija/*Fútbol Club Barcelona*, C-362/19 P, EU:C:2021:169, 108. punkts).
- 79 Šīs prasības pamatošanai *Hamas* izvirzīja astoņus pamatus, kas minēti šā sprieduma 24. punktā.
- 80 Vispārējā tiesa noraidīja pirmos septiņus pamatus, un, kā izriet no šā sprieduma 36.–40. punkta, šīs apelācijas sūdzības otrais pamats, ar kuru tiek lūgts daļēji grozīt pārsūdzētā sprieduma argumentāciju attiecībā uz minētajiem pamatiem, ir nepieņemams.
- 81 Turklāt nav strīda par to, ka *Hamas* saistībā ar pretapelācijas sūdzību nav apstrīdējusi šīs pārsūdzētā sprieduma daļas pamatotību, un līdz ar to minētā sprieduma atcelšana, ko pasludinājusi Tiesa, ciktāl Vispārējā tiesa ir noraidījusi šos pamatus, neliek to apšaubīt (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 4. marts, Komisija/*Fútbol Club Barcelona*, C-362/19 P, EU:C:2021:169, 109. punkts).
- 82 Proti, ir jāatgādina, ka *Hamas* būtu varējusi iesniegt pretapelācijas sūdzību, apšaubot to, ka Vispārējā tiesa ir noraidījusi pirmajā instancē izvirzītos pirmos septiņus pamatus, jo Reglamenta 178. panta 1. punktā ir noteikts, ka atšķirībā no tā, kas paredzēts šā reglamenta 169. panta 1. punktā attiecībā uz apelācijas sūdzībā minētajiem prasījumiem, pretapelācijas sūdzībā lūdz pilnībā vai daļēji atcelt Vispārējās tiesas nolēmumu, neierobežojot šo prasījumu tvērumu ar tādu Vispārējās tiesas nolēmumu, kāds ietverts šā nolēmuma rezolutīvajā daļā. Šādas pretapelācijas sūdzības neesamības gadījumā pārsūdzētajam spriedumam ir *res judicata* spēks, jo Vispārējā tiesa ir noraidījusi pirmajā instancē izvirzītos pirmos septiņus pamatus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2021. gada 4. marts, Komisija/*Fútbol Club Barcelona*, C-362/19 P, EU:C:2021:169, 110. punkts).
- 83 Attiecībā uz astoto pamatu, ar ko tiek apgalvota autentiskuma apliecināšanas neesamība strīdīgo aktu pamatojuma izklāstos, ir jānorāda, ka Padome iesniedza dažādu dokumentu kopijas, tās visas kopā pa elektroniskiem saziņas kanāliem nosūtot dalībvalstu delegācijām, kuras tika uzaicinātas balsot, kā arī ekrānuzņēmumus, kuros redzami Padomes Ģenerālsekretariāta paraksti un elektroniskie zīmogi, kā arī laika spiedogs, kas apliecina šīs parakstīšanas datumu un laiku un pierāda, ka šie pamatojuma izklāsti bija pieņemti Padomes reglamenta 12. panta 1. punktā paredzētajā rakstveida procedūrā vienlaikus ar strīdīgajiem aktiem, kurus parakstījis Padomes priekšsēdētājs un ģenerālsekretārs un kuriem tie bija pievienoti nenodalāmā veidā, kā norādīts ģenerāladvokāta secinājumu 63. punktā.
- 84 Turklāt *Hamas* nesniedz nedz norādes, nedz precīzas ziņas, kas varētu likt apšaubīt pilnīgu saskanību starp tai izsniegto pamatojuma izklāstu tekstu un pamatojuma izklāstu tekstu, ko pieņēmusi Padome. Šādos apstākļos un ņemot vērā šā sprieduma 63.–74. punktā izklāstītos apsvērumus, ir jāatzīst, ka šo pamatojuma izklāstu autentiskums nav ticis pienācīgi apšaubīts, un līdz ar to astotais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

85 No tā izriet, ka *Hamas* celtā prasība kopumā ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

86 Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktu, ja apelācijas sūdzība ir pamatota un Tiesa pati taisa galīgo spriedumu lietā, tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Šā reglamenta 138. panta, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz tā 184. panta 1. punktu, 1. punktā ir noteikts, ka lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

87 Tā kā Padome ir prasījusi piespriest *Hamas* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tai spriedums ir nelabvēlīgs, ir jāpiespriež *Hamas* segt savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzināt Padomes tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo apelācijas tiesvedību un tiesvedību pirmajā instancē.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

1) **Atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2019. gada 4. septembra spriedumu *Hamas* /Padome (T-308/18, EU:T:2019:557), ciktāl ar to ir atbalstīts pirmās instances tiesvedībā izvirzītais astotais pamats un atcelts Padomes Lēmums (KĀDP) 2018/475 (2018. gada 21. marts), ar ko atjaunina to personu, grupu un vienību sarakstu, kurām piemēro 2., 3. un 4. pantu Kopējā nostājā 2001/931/KĀDP par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu, un ar ko atceļ Lēmumu (KĀDP) 2017/1426, Padomes Īstenošanas regula (ES) 2018/468 (2018. gada 21. marts), ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu (ES) 2017/1420, Padomes Lēmums (KĀDP) 2018/1084 (2018. gada 30. jūlijs), ar ko atjaunina to personu, grupu un vienību sarakstu, kurām piemēro 2., 3. un 4. pantu Kopējā nostājā 2001/931/KĀDP par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu, un ar ko atceļ Lēmumu (KĀDP) 2018/475, un Padomes Īstenošanas regula (ES) 2018/1071 (2018. gada 30. jūlijs), ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu (ES) 2018/468, ciktāl minētie akti attiecas uz *Hamas*, tajā skaitā *Hamas-Izz al-Din al-Qassem*.**

2) **Noraidīt lietā T-308/18 *Hamas* celto prasību.**

3) ***Hamas* sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo apelācijas tiesvedību un tiesvedību pirmajā instancē.**

[Paraksti]